

Bureau voor Natuur

Inrichtingsplan Natuur Landgoed Heijbroek II

Datum: 05 maart 2026
Status: Concept
Project: 3554
Opdrachtgever: Parc Valini B.V.
Auteur: Bureau voor Natuur, voorheen Bureau van Nierop B.V.
Vlasstraat 12
5561 AJ Riethoven

Colofon

Projectnummer: 3554

Auteur:

Copyright: Bureau voor Natuur & Parc Valini B.V.

Redactie en eindcontrole:

Autorisatie:

Niets uit deze uitgave mag worden veeleenvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van Bureau van Nierop en Parc Valini B.V.

Bureau voor Natuur
Voorheen Bureau van Nierop B.V.

Vlasstraat 12
5561 AJ Riethoven
Telefoon: 0497 - 535 400
Email: info@bureauvoornatuur.nl

Inhoudsopgave

VOORWOORD.....	4
HOOFDSTUK 1 INLEIDING	5
HOOFDSTUK 2 INRICHTINGSPLAN.....	6
2.1 BOS	9
2.2 NATUURLIJK GRASLAND	12
2.3 BOSRAND MET STRUWEEL	16
2.4 WATERPARTIJEN EN OEVERS	17
2.5 SLOTEN	20
2.6 WONINGEN EN ERF	21
2.7 OPRIJLAAN MET LAANBEPLANTING, BERM EN BRUG	22
2.8 WANDELPADEN.....	27
2.9 SOLITAIRE BOMEN	28
2.10 CREËREN ZICHTLIJN NAAR BESTAAND LANDGOED.....	30
2.11 ONTZIEN LEIDINGTRACÉ EN RIOOLWATERVERVOORZIENING	31
2.12 RESERVERINGSGEBIED “WATERBERGING”	32
LITERATUUR.....	33

Voorwoord

Door Parc Valini B.V. is aan Bureau van Nierop (Bureau voor Natuur) opdracht verstrekt voor het opstellen van een inrichtingsplan voor de natuur van Landgoed Heijbroeck II. De rapportage is opgesteld door [REDACTED].

Bureau van Nierop (Bureau voor Natuur) is iedereen dankbaar die heeft bijgedragen aan het tot stand komen van onderliggende rapportage.

Riethoven, 29 september 2025

Hoofdstuk 1 Inleiding

Het Inrichtingsplan Natuur Landgoed Heijbroeck II is een vervolg op de eerder opgestelde “Inrichtingsvisie Landgoed Heijbroeck II”. Deze inrichtingsvisie bestaat uit een uitgebreide inventarisatie van de beschikbare gronden aan de hand van bodemprofielen en een literatuurstudie naar beleid, historie en gegevens uit de omgeving van Landgoed Heijbroeck II en de hieruit voortvloeiende conclusies die van belang zijn voor de toekomstige inrichting. In het inrichtingsplan worden de groene elementen verder beschreven. Voor een uitgebreidere beschrijving van de rode elementen zoals woningen, bijgebouwen, brug, lichtarmatuur, oprijlaan, parkeerplaatsen etc. wordt verwezen naar het Beeldkwaliteitsplan Landgoed Heijbroeck II, [REDACTED] - Architectenbureau Maas B.V, 25 september 2025.

Hoofdstuk 2 Inrichtingsplan

In figuur 1 is het ontwerp van Landgoed Heijbroeck II weergegeven met de volgende groene en blauwe elementen:

- bos;
- natuurlijk grasland;
- bosrand met struweel;
- oevers;
- open water en greppels;
- solitaire bomen;

En de volgende rode elementen:

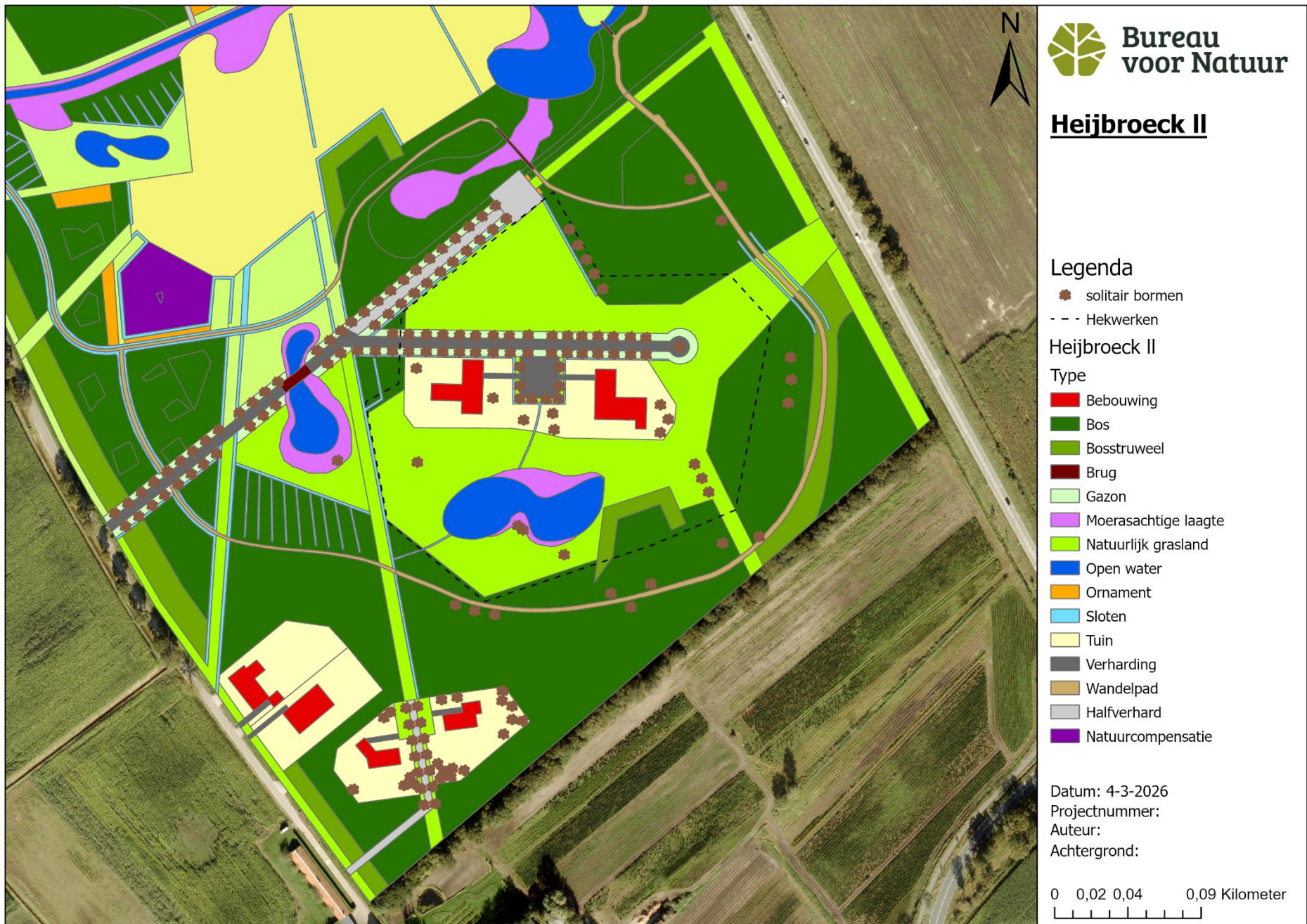
- woningen en erf;
- oprijlaan met laanbeplanting, berm en brug;
- wandelpaden;

De rode elementen worden uitvoeriger beschreven in het Beeldkwaliteitsplan Landgoed Heijbroeck II, [REDACTED] - Architectenbureau Maas B.V, 25 september 2025.

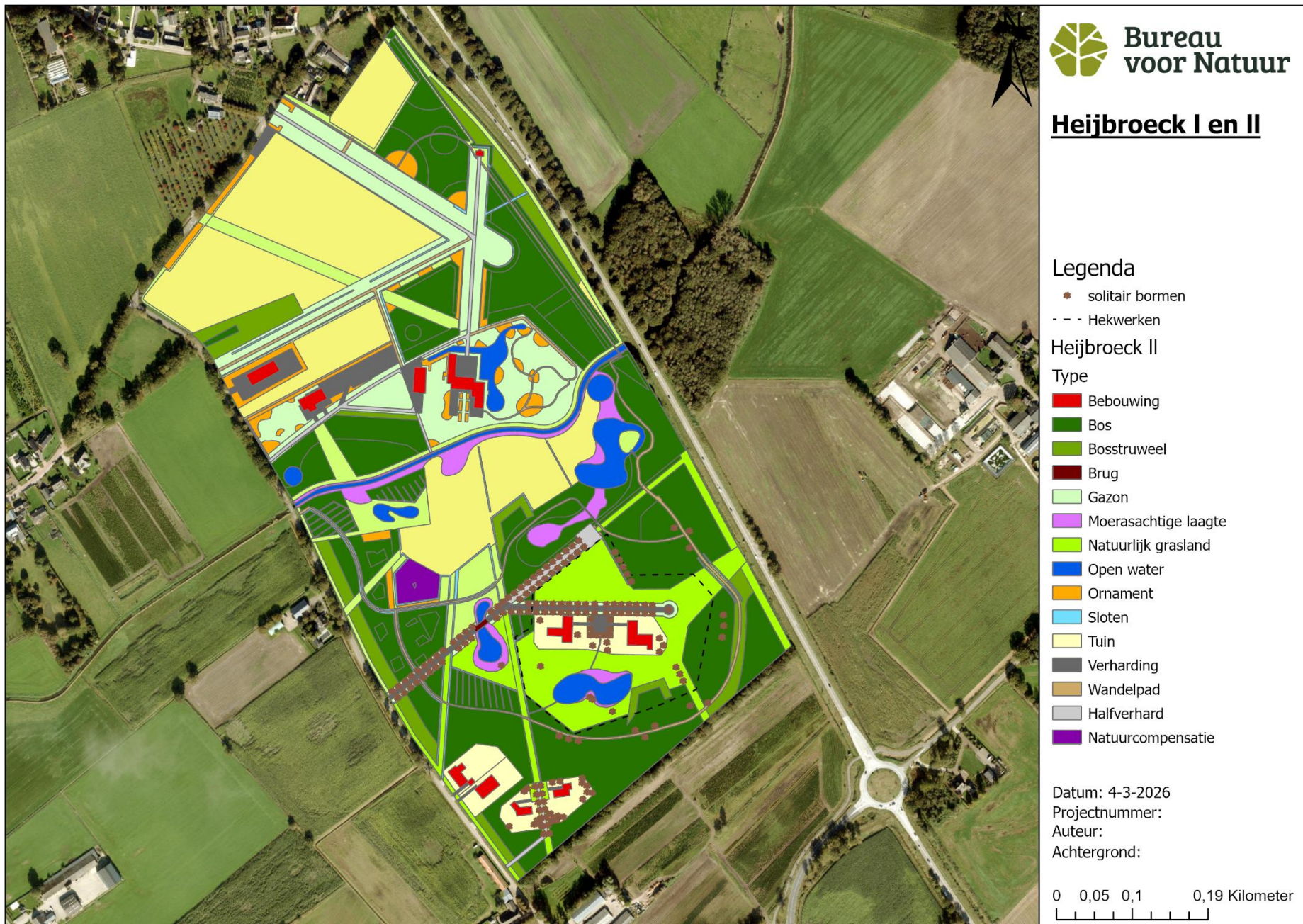
De groene en blauwe elementen worden in het onderhavige rapport beschreven.

Tabel 1: Overzicht elementen inrichting

Inrichting	Oppervlakte (ha)	Aandeel
Bebouwing	0,30	2,3%
Bos	6,08	46,3%
Bosstruweel	0,57	4,3%
Moerasachtige laagte	0,20	1,5%
Bloemrijk grasland	4,20	32,0%
Sloten	0,24	1,8%
Tuin	0,80	6,1%
Verharding	0,29	2,2%
Wandelpad	0,22	1,7%
Weg	0,24	1,8%
Totaal LG Heijbroeck II	13,14	100%
Nieuwe natuur	11,29	86%

Figuur 1: Inrichtingsplan Landgoed Heijbroeck II

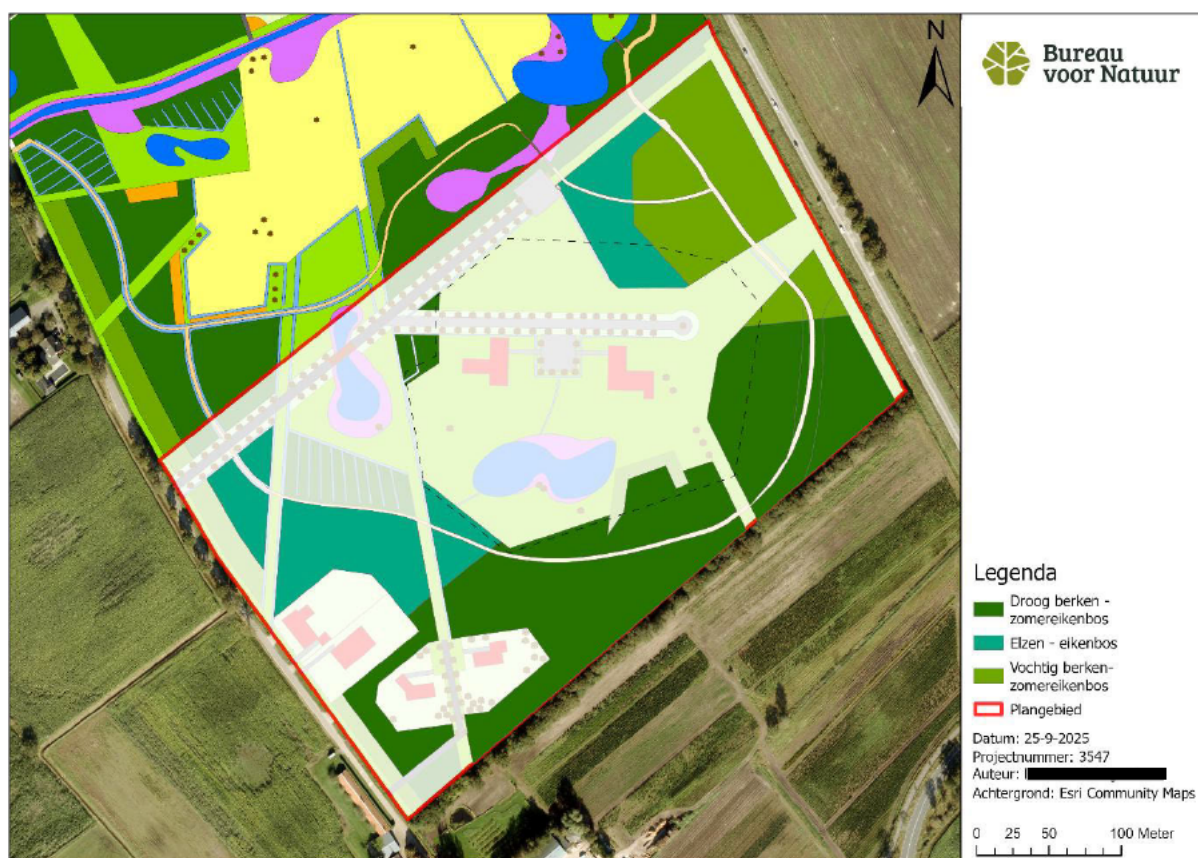
Figuur 2: Inrichtingsplan Heijbroeck II met bestaande Landgoed Heijbroeck

2.1 Bos

Het Landgoed Heijbroeck II wordt geheel omzoomd door bosbeplanting, zie figuur 3. In het plangebied komen drie bodemtypen voor (zie Inrichtingsvisie Landgoed Heijbroeck II, Bureau van Nierop, 2022):

- Gooreerdgronden, leemarm en zwak lemig fijn zand (grondwatertrap III)
- Veldpodzolen, lemig fijn zand (grondwatertrap V)
- Lage enkeerdgronden, lemig fijn zand (grondwatertrap III)

De groeiplaatsen (bodemtype, grondwatertrap en huidige vegetatie) zijn bepalend voor de toekomstige boomsoortensamenstelling van het bos. Deze bepalen samen de Potentieel Natuurlijke Vegetatie die hier van toepassing is.

Figuur 3: Boslocaties en potentieel Natuurlijke Vegetatie

Potentieel Natuurlijke Vegetatie

Leidraad voor de bosaanleg is de Potentieel Natuurlijke Vegetatie (PNV). Deze geeft de samenstelling van de vegetatie weer bij een ongestoorde spontane ontwikkeling gedurende enkele honderden jaren en is afhankelijk van de groeiplaats en concurrentiekracht van boomsoorten op die groeiplaats. Hierbij wordt uitgegaan van de afwezigheid van uitheemse boomsoorten. Vanuit ecologisch oogpunt is een bossamenstelling gebaseerd op de PNV van groot belang. Dit omdat bijvoorbeeld grote groepen insecten afhankelijk/gebonden zijn aan deze bossamenstellingen en deze aanwezigheid van insecten weer voor andere soorten zoals vogels van belang is. Dit is dan ook vaak terug te zien in bijvoorbeeld broedvogelkarteringen, waarin naar voren komt dat de bossen die de meest natuurlijke samenstelling ook de hoogste aantallen en de meest diverse broedvogelaantallen hebben.

De PNV wordt hier gebruikt om de boomsoorten te kiezen die hier kunnen worden aangeplant. In het plangebied zijn op basis van bovengenoemde parameters drie PNV's onderscheiden: Elzen - Eikenbos, Droog Berken - Zomereikenbos en Vochtig Berken - Zomereikenbos. In figuur 3 zijn de verschillende PNV's op kaart weergegeven.

Droog en vochtig Berken - Zomereikenbos

Dit bostype komt voor op droge, voedselarme, leemarme groeiplaatsen. Vaak zijn het voormalige heidebebossingen. Geschikte inlandse boomsoorten op deze groeiplaatsen zijn: Grove den, Zomereik en Berk. Op droge groeiplaatsen komt de ruwe berk voor en op vochtige groeiplaatsen komt de zachte berk voor. De grove den wordt op deze groeiplaatsen als pionierssoort gezien, die op termijn zal verdwijnen. Op plaatsen waar zodanige verstoringen optreden dat lichtplaatsen ontstaan (bijvoorbeeld windworp) blijft de grove den echter aanwezig. Op de lange termijn domineren de Zomereik en berk. In de struiklaag komen soorten als: Lijsterbes, Vuilboom, Berk en Zomereik voor. In de kruidlaag komen: Bochtige smele, Rankende Helmbloem, Bosbes, Stekelvaren en diverse mossen voor.

Referentiebeeld Eiken - Berkenbos

Tabel 2: Plantsoenkeuze Eiken Berkenbos

Soort	Aandeel in droog Eiken-Berkenbos in %	Aandeel in vochtig Eiken-Berkenbos in %
Groveden	20	10
Zomereik	40	30
Ruwe berk	20	0
Zachte berk	0	40
Vuilboom	10	10
Wilde lijsterbes	10	10
Totaal	100	100

Elzen - Eikenbos

Dit bostype komt voor op zeer vochtige tot vrij natte lemige zandgronden, meestal dekzand, en als zodanig de natte tegenhanger van het Wintereiken - Beukenbos, niet van het Berken - Zomereikenbos. Geschikte inlandse soorten zijn zomereik, els en zachte berk.

Op de lange termijn bestaat het bostype uit hoofdzakelijk zomereik met een bijmenging van els, zachte berk en populier. De struiklaag bestaat vooral uit sporkehout en voor de rest vrij veel populier en wilde lijsterbes. Karakteristiek voor de kruidlaag is vooral de combinatie van hennegras, moeraszegge en grote wederik. Deze vochtindicatoren kunnen worden aangevuld door pijpenstrootje, kale jonker.

Referentiebeeld Elzen - Eikenbos

Tabel 3: Plantsoenkeuze Elzen - Eikenbos

Soort	Aandeel in Elzen - Eikenbos in %
Zomereik	10
Gewone es	25
Esdoorn	25
Zwarte els	10
Gewone vlier	10
Hazelaar	10
Grauwe wilg	10
Totaal	100

Bepantingsplan bos

Voor het realiseren van het bos zal het geselecteerde plantsoen een lengte hebben van minimaal 50 - 150 cm. Van enkele soorten zullen grote maten worden opgenomen om al direct een mooie beeldkwaliteit te realiseren. De bedoeling is om groepsgewijs vlakdekkend te planten. Dit zal handmatig gebeuren met de schop. De minimale plantafstand bedraagt 1,5 meter. De gekozen soorten en hun aandeel zijn te zien in tabel 1 en 2. Er is een selectie gemaakt van verschillende geschikte plant- en struiksoorten om zo een divers bos te creëren.

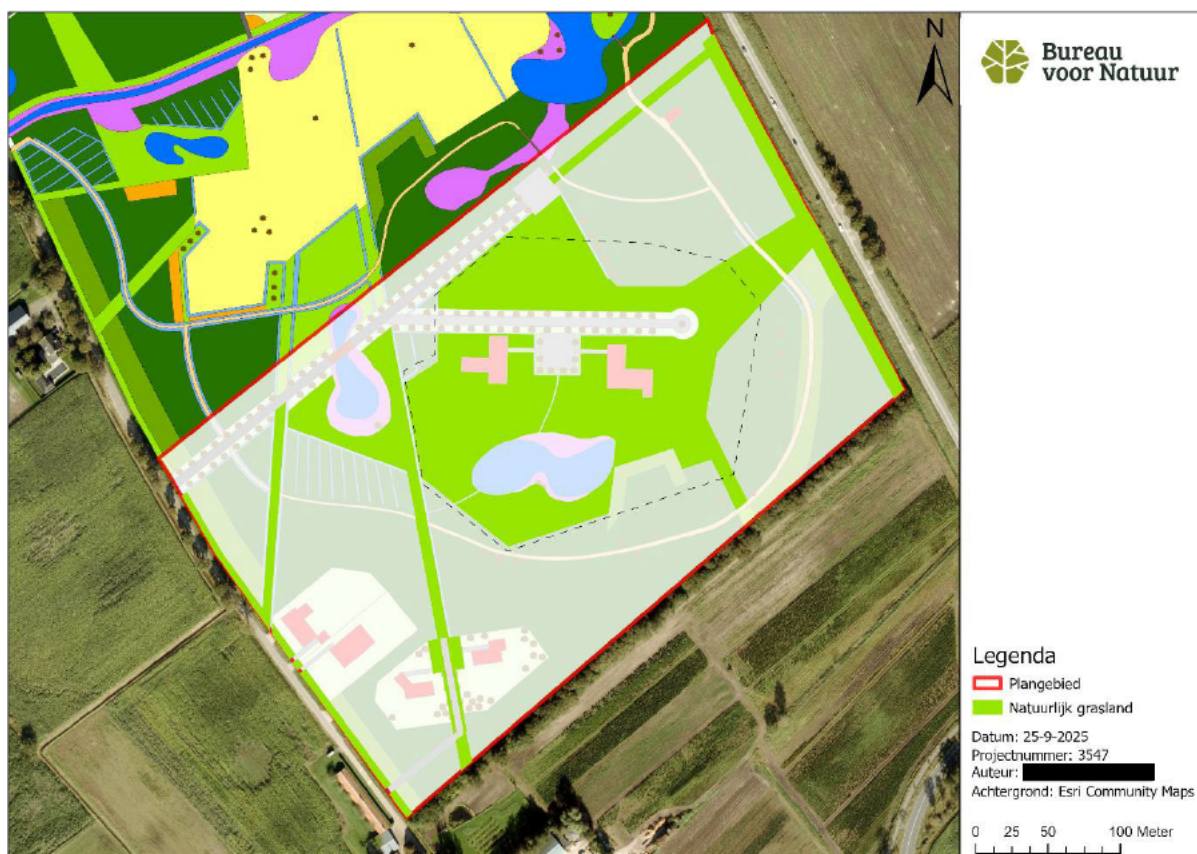
2.2 Natuurlijk grasland

Binnen het door bos omzoomde plangebied ligt een grote open ruimte die zal worden ingericht als natuurlijk grasland, zie figuur 4. Voor deze inrichting is gekozen voor bloemrijk grasland.

Bloemrijk grasland

Agrarische graslanden hebben een hoge gewasproductie vanwege de hoge bemesting. Er groeien vrijwel geen kruiden. Meestal domineert één soort gras, meestal is dit Engels raaigras. Witte klaver en kruipende boterbloem komen er ook voor. Het agrarische grasland wordt vanaf begin mei meerdere keren per jaar gemaaid of kort afgegrasd met koeien.

Bloemrijke graslanden zijn de oorspronkelijke graslanden van de zandgronden met een rijke samenstelling van kruiden en grassoorten. Het is een langzaam groeiende en laag blijvende vegetatie met een lage gewasproductie. De karakteristieke flora past bij de van nature voedselarme omstandigheden. Deze kruiden en grassen zijn goed bestand tegen perioden van droogte, zodat ze ook in droge zomers een bloemrijke aanblik bieden. Onder de vegetatie is er een rijk bodemleven, waardoor de grond luchtig blijft. Dat is goed voor de opname van water tijdens grote regenbuien. De vegetatie is afwisselend van structuur met dichte begroeiing en met open en kale plekjes. Grassen en kruiden groeien in een kleinschalig mozaïekpatroon. Dat levert een plaats op voor een groot aantal soorten insecten om voedsel te vinden en om eitjes af te zetten.

Figuur 4: Bloemrijk natuurlijk grasland

De term bloemrijk grasland is een populaire aanduiding voor het beheertype N12.02 “Kruiden- en faunairijk grasland” uit de Index Natuur en landschap, het subsidie instrument voor het Natuurnetwerk Brabant. Dit beheertype kan ontwikkeld worden op voormalige landbouwgronden die als akker of bemest grasland in gebruik zijn geweest. Daarvoor moet de bemesting gestaakt worden en moet in eerder bemeste graslanden de dominantie van grassen doorbroken worden.

Er is nog geen bodemchemisch onderzoek uitgevoerd op de gronden waar de ontwikkeling van bloemrijk grasland gewenst is. Gezien het voormalige gebruik van de gronden als kwekerij van coniferen zijn de nitraat- en fosfaatconcentraties waarschijnlijk vrij hoog. Dat is een nadeel voor de ontwikkeling van bloemrijk grasland. De beste strategie is om eerst een aantal jaren te “akkeren” zonder aanvullend te bemesten. Wanneer het akkergewas slecht gaat groeien kan overgeschakeld worden op grasland. Er kan maaisel van kruidenrijke graslanden worden uitgestrooid om zaden aan te voeren. Het is ook mogelijk om de braakliggende grond in te zaaien met een geschikt zaadmengsel. Daarin mogen dan geen zodevormende grassoorten voorkomen.

In bloemrijke graslanden kan een extensief begrazingsbeheer worden toegepast. De begrazing mag niet te intensief zijn, zodat er een afwisseling ontstaat van kort gegraasde plekken en stukken met langer gras. Er ontstaan ook plekken met een open bodem door vertrapping. Aan het eind van het beweidingssseizoen is het raadzaam om (een deel van) de pollen met ruigte te laten staan en niet plat te maaïen (bloten). Die zijn belang als overwinteringsplaats voor insecten. Ook kunnen ze het startpunt zijn voor de ontwikkeling van struweel (bramen).

Geleidelijke overgangen in het terrein tussen bodemtypen, tussen natte en droge delen en langs randen van struweel en bos zijn belangrijk als groeiplaats voor specifieke plantensoorten en als leefgebied voor dieren. Aanleg van een poel met geleidelijk aflopende en deels droogvallende oevers kan de variatie in milieuomstandigheden vergroten. Hiervan profiteren amfibieën en insecten. Het verspreid in het grasland voorkomen van kleine ruigtes en lage braamstruwelen is vooral voor vlinders en andere insecten belangrijk. Zomen van hoger opschietende planten en mantels van struiken langs bosranden kunnen voor vogels heel aantrekkelijk zijn.

Van links naar rechts: verschillende stadia (3 jaar) van ontwikkeling van een bloemrijk grasland (Leon van Nierop, project Kloostervelden in Sterksel)

Beplantingsplan natuurlijk grasland

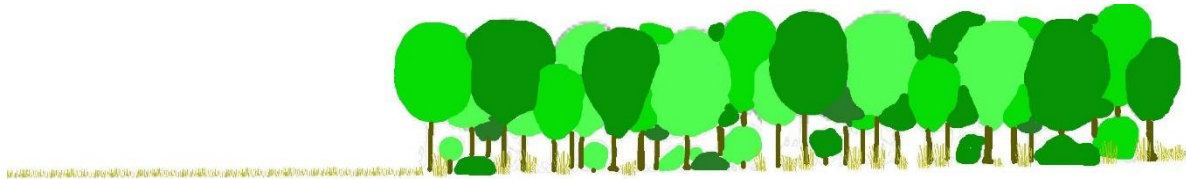
Voor het ontwikkelen van het bloemrijke grasland is gekozen voor het inzaaien van een zaadmengsel dat past bij voedselrijke bodems, namelijk "G3 Bloemrijk grasland - natte bodems" (<https://www.cruydhoeck.nl/g3-bloemrijk-grasland-natte-grond>). Dit mengsel zorgt voor variatie binnen het bloemenrijk grasland op basis van de vochtgradiënt. Op de nattere zones zullen voornamelijk soorten voorkomen als; rietorchis, grote wederik en watermunt. Op de drogere zones ziet men echter meer soorten als; gewone veldbies, wilde bertram en valeriaan. In dit mengsel worden minimaal 20 soorten aangeleverd.

Het zaaien van het mengsel wordt uitgevoerd in de nazomer (half augustus - oktober). Het uitzaaien kan handmatig gebeuren, maar voor een snelle, gelijkmatige verdeling kan er ook gekozen voor machinaal inzaaien. Minstens 1 jaar na het inzaaien kan het grasland voor het eerst gemaaid worden. Zo hebben alle soorten de kans gekregen om goed te ontkiemen en te wortelen.

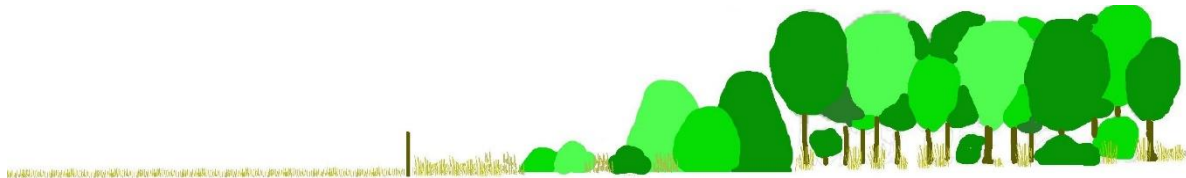

2.3 Bosrand met struweel

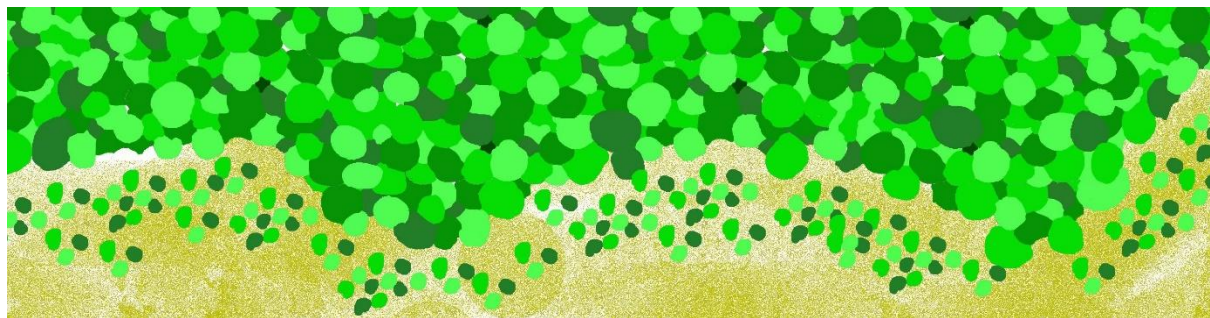
In § 2.1 zijn de bostypen beschreven aan de hand van de PNV. De bosranden zijn brede groenstroken (circa 30 meter) die de zachte overgangen van het bos naar het open landschap vormen en een specifieke soortsaamenstelling hebben. In de bosrand worden een mantel en een zoom onderscheiden. Ze vormen een geleidelijke overgang van bos naar open gebied. In de mantel domineren lichtminnende boomsoorten en struiken. De mantel bestaat daarnaast uit hoog opschietende kruiden, overgaand in lagere kruiden langs het open terrein (de zoom). Door hun afwisseling in soorten en hun rijkdom aan structuren zijn ze een belangrijk leefgebied voor vogels en insecten.

Bos zonder een bosrand bestaande uit een mantel - zoomvegetatie

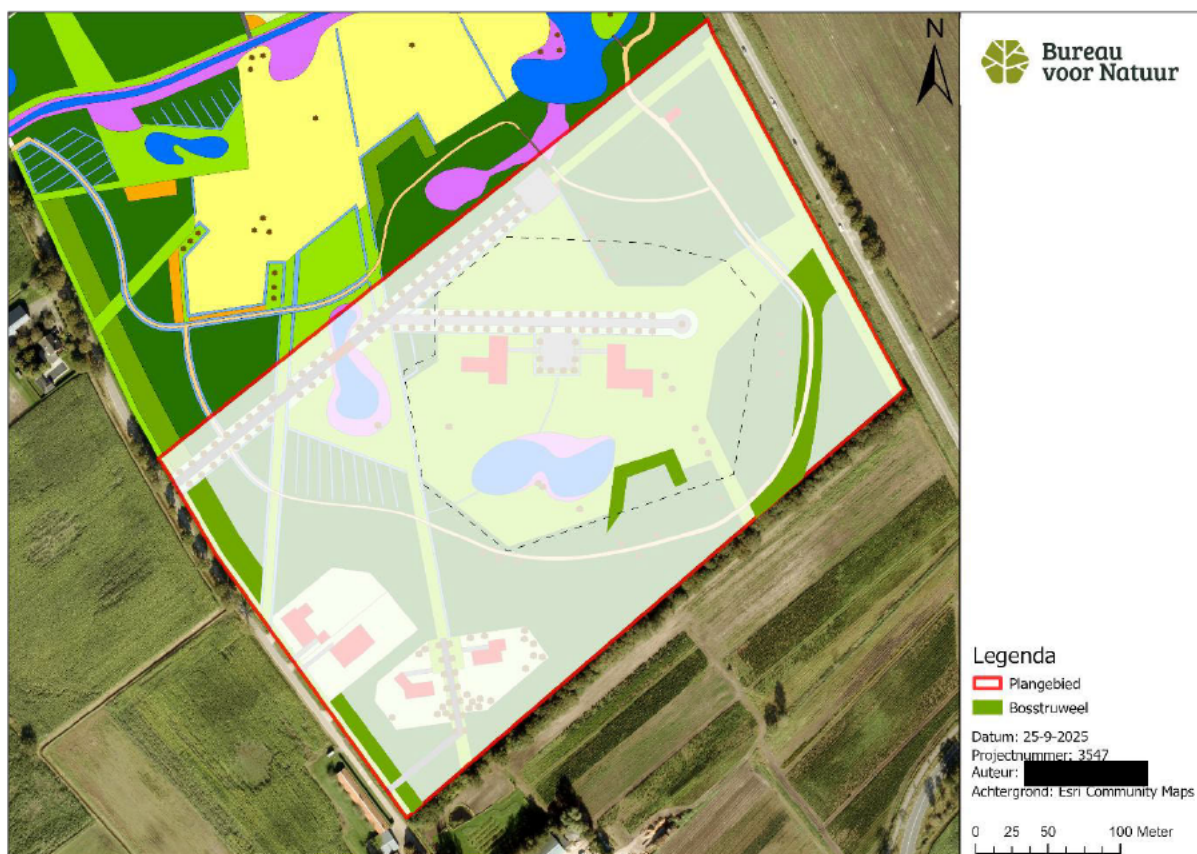

Bos met een bosrand bestaande uit een mantel - zoomvegetatie

Bos met een bosrand bestaande uit een mantel - zoomvegetatie

In het Zomereiken - Berkenbos zijn lijsterbes en vuilboom de karakteristieke struiksoorten van de bosrand. Grauwe en geoorde wilg en gewone vlier passen ook prima in de mantel. Bramen en varens vullen de ruimte onder de hoge struiken. Kamperfoelie kan ranken maken die zich omhoog slingeren. In de bosranden van het Elzen - Eikenbos domineren krent, lijsterbes, wilg en vuilboom.

Figuur 5: Bosstruweel

Bepantingsplan bosstruweel

Voor het realiseren zal het geselecteerde plantsoen een lengte van hebben van minimaal 50 cm - 150 cm. De bedoeling is om groepsgewijs vlakdekkend te planten. Dit zal handmatig gebeuren met de schop. De minimale plantafstand bedraagt 1,5 meter. De gekozen soorten en hun aandeel binnen het bostype zijn te zien in onderstaande tabel 3. Er is een selectie gemaakt van verschillende geschikte struiksoorten om zo een biodiverse bosrand te creëren.

Tabel 4: Soortkeuze bosstruweel

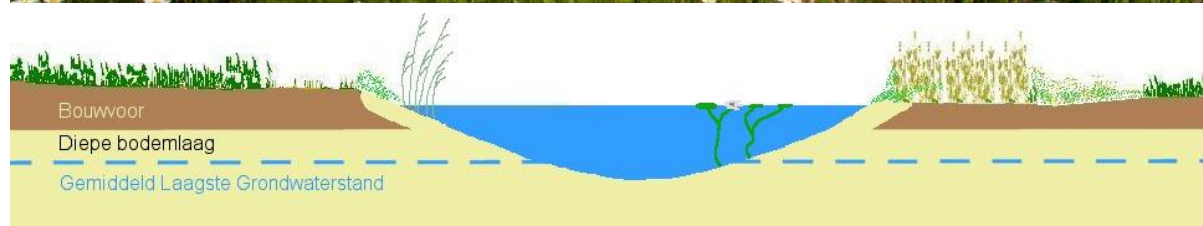
Soort	Aandeel
Vuilboom	40
Drents Krentenboompje	10
Gelderse roos	10
Gewone vlier	10
Hazelaar	20
Boswilg	10

2.4 Waterpartijen en oevers

In de nieuwe inrichting worden twee waterpartijen gerealiseerd welke beide in het natuurlijk grasland en nabij de bosrand zijn gelegen. Hierdoor ontstaan samen met het bestaande landgoed en het aan te leggen open water stepping stones voor amfibieën en reptielen die zo kunnen migreren in het landschap. De waterpartij is gepland op de overgang van het hoogste naar het laagste deel van het terrein. De gemiddeld laagste grondwaterstand varieert hier volgens het ondergrondmodel BRO Grondwaterspiegeldiepte 2021 tussen 1,00 en 1,50 m.

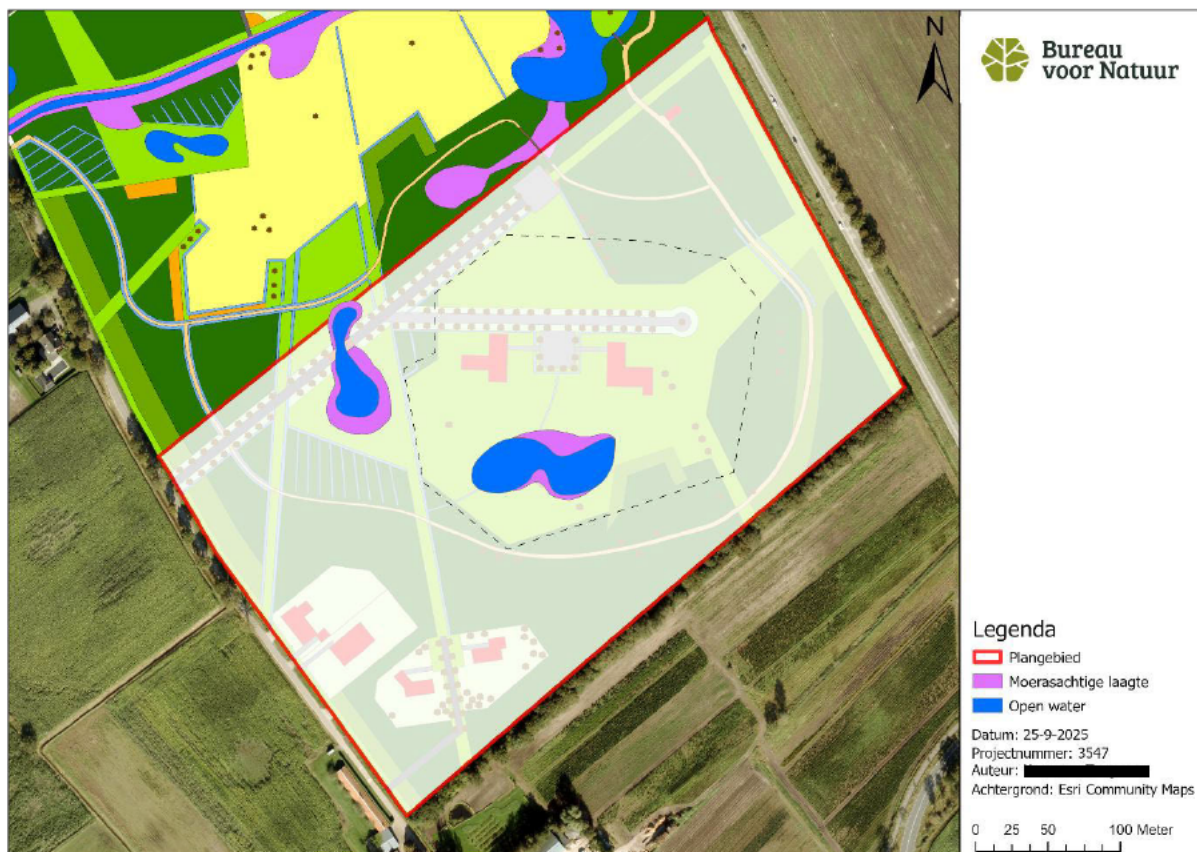
(BROloket Basisregistratie Ondergrond). De vijver (zonder aansluiting op afvoerende sloten) kan zonder vergunning van het Waterschap worden aangelegd wanneer deze kleiner is dan 5.000 m² en niet dieper is dan de gemiddeld laagste grondwaterstand. Dat betekent dat de bodem van de waterpartij op 25,00 m+ NAP kan komen te liggen.

Bij een dergelijke diepte staat de waterpartij zonder maatregelen vaak droog in de zomer. Om water te houden zal de bodem en een deel van de zijkant waterdicht gemaakt moeten worden. Dat kan bijvoorbeeld met bentoniet (een soort leem) of met kunststoffolie. Bentoniet is ook als mat verkrijgbaar, bestaande uit twee lagen geotextiel met daartussen bentonietpoeder. De mat kan afgedekt worden met een laag grond om vestiging van waterplanten en oeverplanten mogelijk te maken. Onder invloed van neerslag en verdamping zal het waterpeil variëren, maar het zal in normale zomers niet droogvallen. Aanvullen van de vijver met grondwater is mogelijk met een pomp met een capaciteit van minder dan 10 m³ /uur. Inlaten van beekwater mag in de winter, maar is dan niet nodig. In de zomer is er bij droogte meestal een onttrekkingsverbod van oppervlaktewater uit de Run, zodat aanvulling hiermee niet mogelijk is.

Referentiebeeld van een poel met een dwarsdoorsnede

De oeverzones van de poelen zullen geleidelijk aflopen en in de zomer droogvallen. In de winter, wanneer er meer neerslag valt, zullen ze dienen als waterberging en overloopzone, zie bovenstaande figuur. Delen van deze oevers zullen worden gemaaid of begraasd om een korte vegetatie te verkrijgen. Opslag van bomen moet periodiek worden verwijderd.

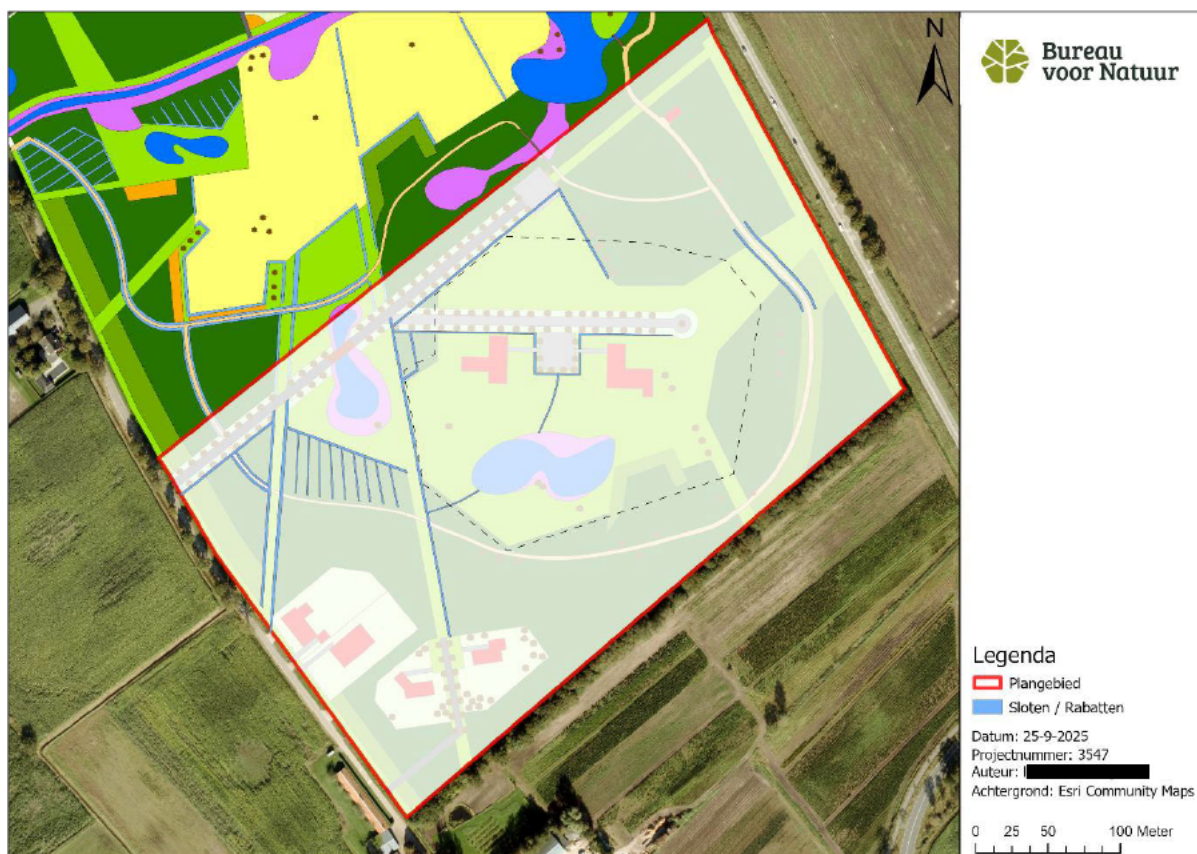
Figuur 6: Open water en moerasachtige laagtes/oever

Realisatieplan open water en moerasachtige laagtes

Om de twee oppervlaktewateren te realiseren wordt er grond afgegraven. De oostelijk gelegen waterpartij zal een diepte krijgen van maximaal 1,4 meter en de westelijk gelegen waterpartij een diepte van maximaal 1 meter. Om het waterhoudend vermogen van de waterpartijen te garanderen, wordt de bodem en een deel van de zijanten voorzien van bentonietmatten. Zodra de bentonietmatten op hun plek zijn bevestigd, worden deze afgedekt met circa 15 centimeter grond om het wortelen van waterplanten mogelijk te maken.

2.5 Sloten

De sloot tussen het huidige en het nieuwe landgoed zal worden gedempt en enkele meters ten zuidoosten opnieuw worden aangelegd. De uiteindelijke diepte van de nieuwe sloot zal ondieper zijn dan die van de sloot in de huidige situatie. Al het regenwater zal op het terrein worden vastgehouden in een op zichzelf staand slotenstelsel en twee waterpartijen. Het slotenstelsel staat in verbinding met de sloot aan het zuidwesten van het plangebied, maar naar verwachting zal de grootste hoeveelheid van het water in de bodem infiltreren.

Figuur 7: Sloten/Rabatten

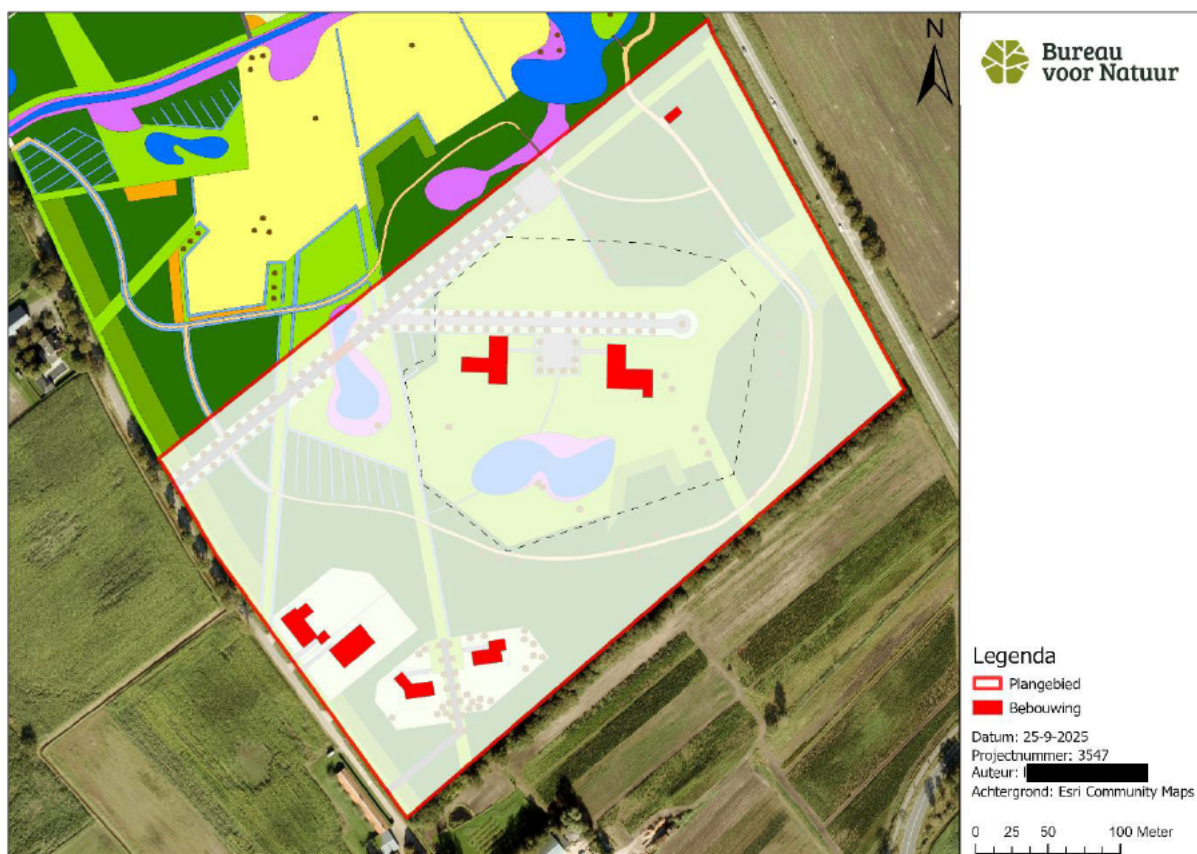
De grond die over is na de aanleg van het slotenstelsel zal worden gebruikt om de wandelpaden op te hogen zodat ze jaarrond bewandelbaar blijven. Indien hier na nog grond overblijft, wordt dit gebruikt om enige glooiing in het landschap te brengen.

2.6 Woningen en erf

Binnen Heijbroek II worden in totaal 5 nieuwe woningen gerealiseerd. De reeds aanwezige bedrijfswoning aan de Boevenheuvel 14 blijft bestaan en krijgt na verbouwing een woonbestemming. Bij de inrichting wordt nadrukkelijk gewerkt met het concept “wonen in de natuur”.

Er worden twee royale woningen gerealiseerd in het centrum van het natuurlijk grasland met uitzicht op de waterpartij. De drie nieuwe woningen aan de Boevenheuvel, in het zuidelijke deel, zijn omringd door bos.

Voor de realisatie van parkeergelegenheid wordt gerekend met de parkeernorm 2,5 (gemeente Eersel, weinig stedelijk, buitengebied). Er worden 4 nieuwe woningen gerealiseerd waardoor er behoefte is aan $5 \times 2,5 = 12,5 = 13$ parkeerplaatsen. In aanvulling daarop dient er voor de bestaande woning parkeergelegenheid aangelegd te worden waardoor het totaal aantal parkeerplaatsen uitkomt op $13 + 2,5 = 15,5 = 16$. Hoe de parkeergelegenheid wordt ingepast in het landschap wordt gespecificeerd in het beeldkwaliteitsplan.

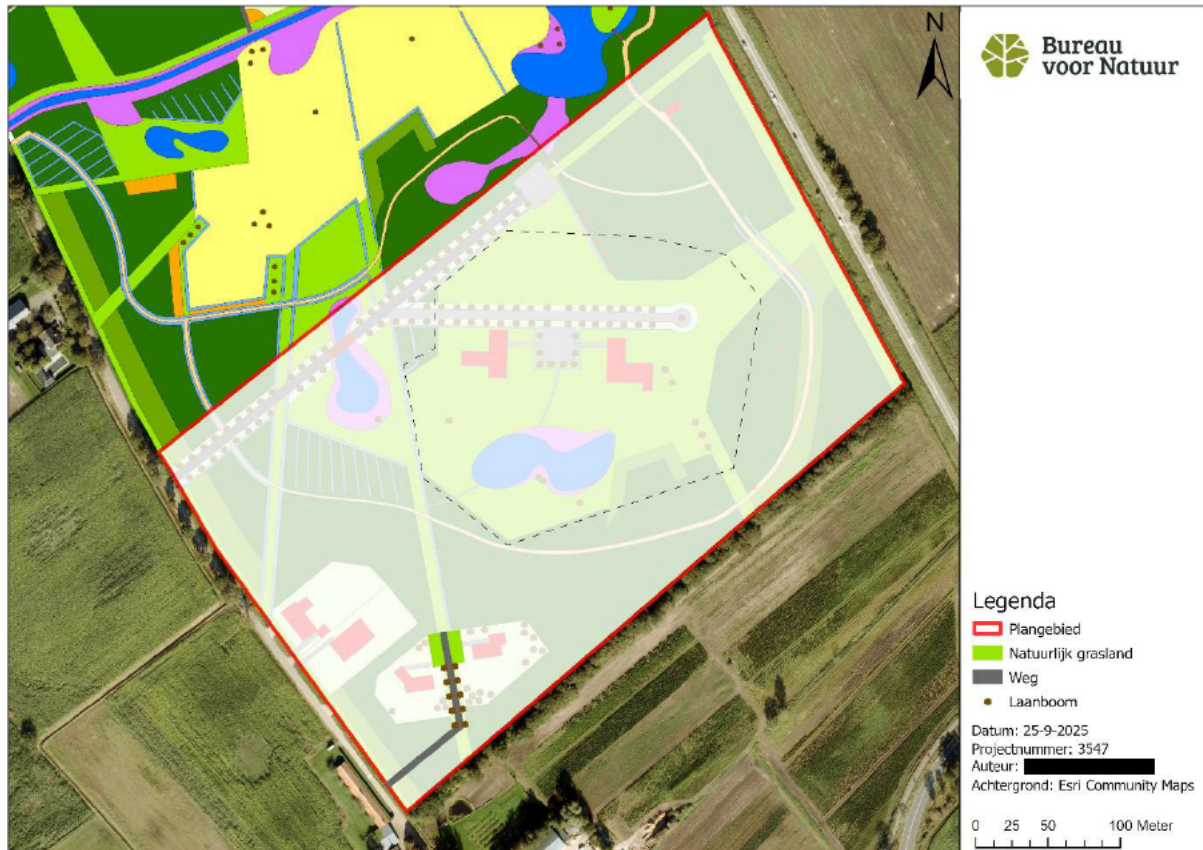

Figuur 8: Woningen

2.7 Oproijlaan met laanbeplanting, berm en brug

Oproijlaan zuid

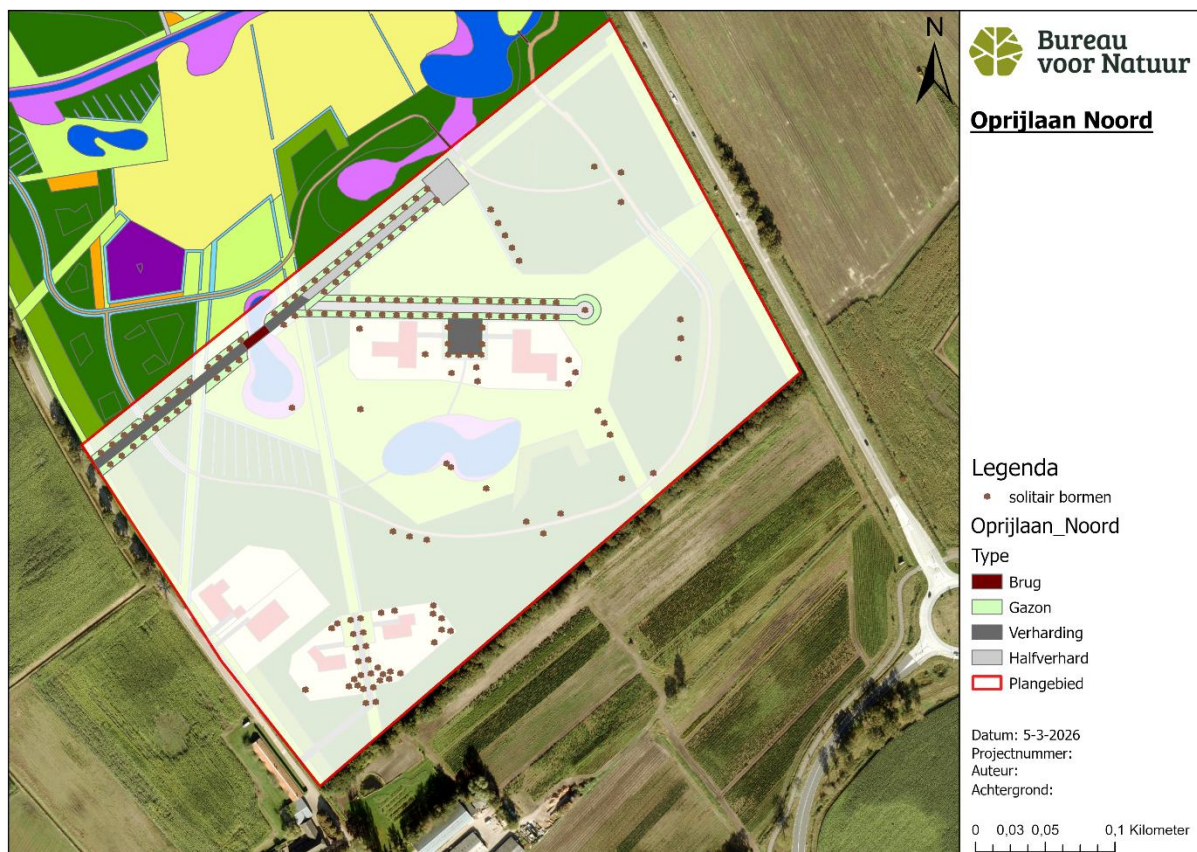
De toegang tot de woningen in het zuiden van het plangebied vindt plaats via een half verharde oproijlaan. De eerste helft betreft een half verharde oproijlaan door het bos die overgaat in een oproijlaan met laanbeplanting. Deze eindigt in een kleine parkeerplaats voor 4 tot 6 auto's. De te planten bomen zijn moeraseden in de maat 20 - 30.

Figuur 9: Zuidelijke oproijlaan met laanbomen

Oprijlaan noord

De toegang tot de woningen in het grasland geschiedt via een zijweg van de lange, rechte oprijlaan met brug. Deze zijweg eindigt in een parkeerplein voor circa 4 tot 6 auto's. Rondom deze parkeerplaats worden eveneens bomen geplaatst. De aan te planten bomen betreffen moeraseden in de maat 20 - 30. Aan de noordzijde van de nog te realiseren weg staat in de huidige situatie al een laanbeplanting. Na het realiseren van het wegdek en de brug worden aan de zuidkant eveneens laanbomen geplant. Dit betreffen moeraseden in de maat 40 - 60 zodat er direct een goede aanblik ontstaat. Aan het eind van de zijweg wordt een sequoia geplaatst. Het plaatsen van deze bomen zal gebeuren met een kraan en de bomen zullen worden ondersteund met ondergrondse verankering.

Figuur 10: Noordelijke oprijlaan met laanbeplanting

Blad moeraseik

Laan moeraseik

Sequoia boom

Brug

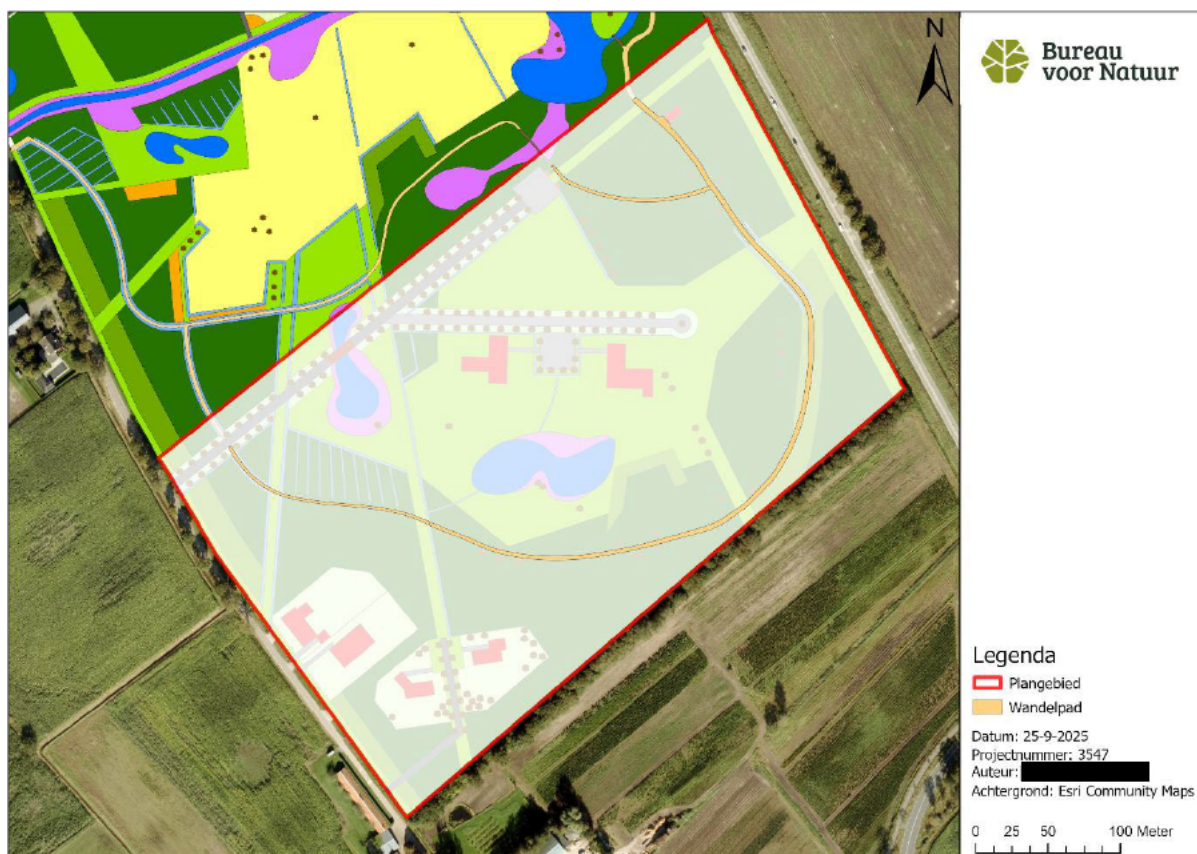
De oprijlaan loopt over een houten brug die over het water voert. Door de route via het bos over het water naar het open landschap te leiden wordt de beleving en de verrassing van het totale landschap optimaal.

Voorbeeld houten brug

2.8 Wandelpaden

Op het huidige Landgoed Heijbroeck ligt een uitgebreid stelsel aan half verharde wandelpaden en struipaden (totaal 4,4 km). De routes op Landgoed Heijbroeck II zullen hier op aansluiten. Hierdoor wordt het totaal aan wandelroutes 5,4 km op het landgoed. De route slingert door het bos en loopt soms door struweel. Op één plaats doorkruist de route het natuurlijk grasland zodat het omringende landschap kan worden waargenomen. Gekoppeld aan de route zijn er een groot aantal bijzondere en volwassen bomen opgenomen die voor veel afwisseling in bladkleur, bloesem en boomvormen geven.

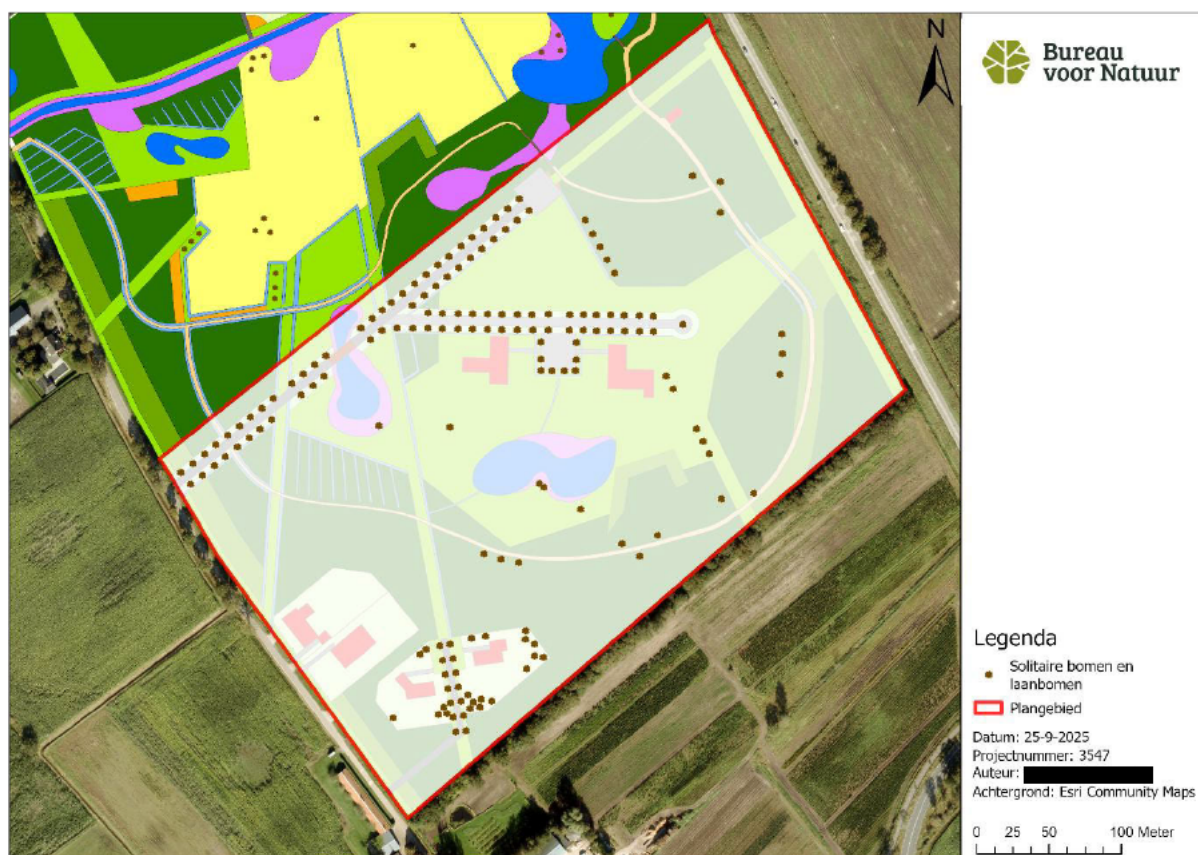

Figuur 11: Wandelpaden

2.9 Solitaire bomen

Solitaire bomen dienen naast hun bijzondere kleuren en uiterlijke vormen om visuele diepte te geven aan het landschap (richtpunten). Tussen de toekomstige woningen en de nieuwe gebouwen aan de Boevenheuvel worden solitaire bomen geplant om deze aan het zicht te onttrekken.

Ook langs de wandelroute zijn solitaire (vrijstaande) bomen in het bos opgenomen die de route verfraaien en voor afwisseling zorgen. In totaal worden 29 volwassen en middelgrote bomen aangeplant op zichtlocaties van het landgoed. In het bos zullen inlandse soorten worden toegepast om de bosontwikkeling van het inlandse bos niet te verstoren. In het open landschap kunnen ook exoten worden geplant voor zover die weerbaar zijn tegen het huidige Hollandse klimaat met langdurige droge perioden en korte felle regenbuien en windinvloeden.

Figuur 12: Solitaire bomen en laanbomen

De gekozen boomsoorten en hun geplande locatie zijn in onderstaande tabel aangegeven. De definitieve soortkeuze, locaties per soort en afmetingen is afhankelijk van de leverbaarheid en opgevraagde offertes.

Tabel 5: Mogelijke soortkeuze voor solitaire bomen

Bos	Grasland	Oeverzone
Zomereik	Zomereik	Treurwilg
Esdoorn	Nyssa	Moerascypres
Beuk	Tulpenboom	
	Moseik	
	Amerikaanse eik	

Nyssa

Moseik

Els

Treurwilg

Eik (Quercus coccinea)

2.10 Creëren zichtlijn naar bestaand landgoed

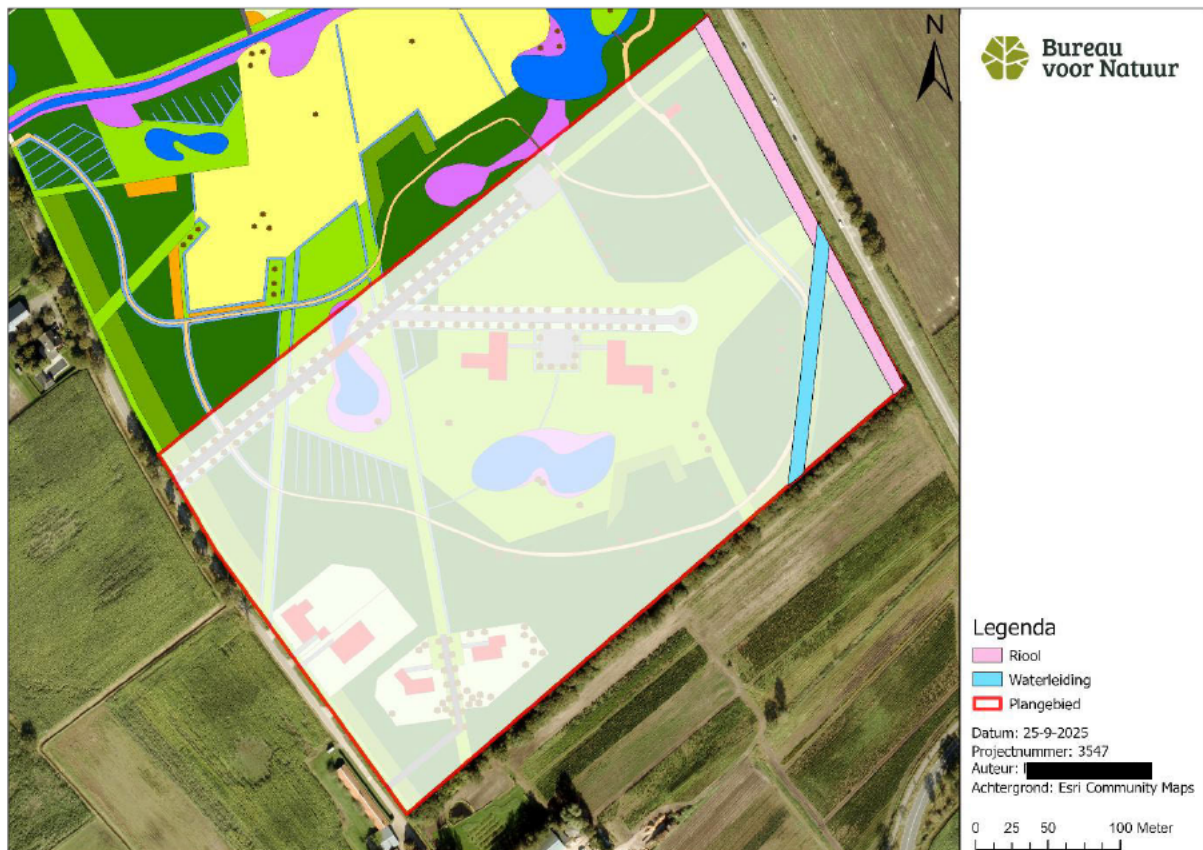
Om een naadloze aansluiting met het bestaande landgoeddeel te waarborgen wordt er een nieuwe zichtlijn gecreëerd. Op de plaats waar deze zichtlijn komt te liggen is in de huidige situatie een jong opgaand bos en een moerasachtige laagte aanwezig. De opgaande vegetatie zal worden afgezet zodat een doorkijk wordt gerealiseerd.

Figuur 13: Af te zetten jong bos

2.11 Ontzien leidingtracé en rioolwatervoorziening

Binnen het plangebied bevinden zich een waterleiding en rioolwatervoorziening. Deze zijn in de noordoostelijke hoek van het plangebied gelegen, zie figuur 13. Om deze leidingen te ontzien wordt er binnen deze zones geen diepwortelende beplanting geplaatst.

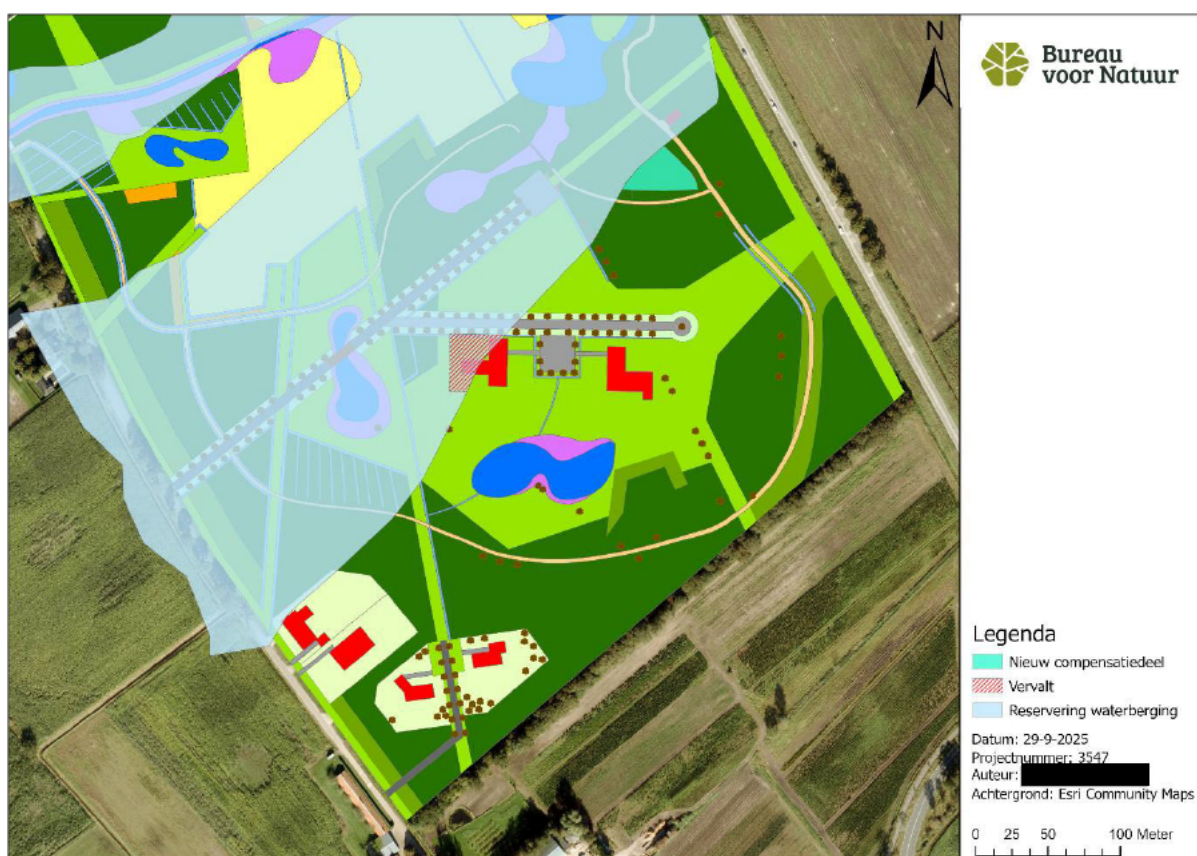

Figuur 14: Ligging leidingen binnen het plangebied

2.12 Reserveringsgebied “waterberging”

Binnen het huidige Landgoed Heijbroeck en de toekomstige uitbreiding in het plangebied is een groot oppervlak gereserveerd voor waterberging vanuit de Run indien de waterstanden te hoog worden. Binnen de reserveringszone mag niet worden gebouwd, tenzij het oppervlak dat verloren gaat elders wordt gecompenseerd. Een eis aan deze compensatie is dat het te compenseren oppervlak aansluit bij het bestaande reserveringsgebied. Om het oppervlak van het reserveringsgebied te waarborgen is ervoor gekozen om een deel van het meest noordelijk gelegen bos te verlagen bij de aanleg, zie figuur 14. De PNV van dit deel van het gebied is vochtig eiken - berkenbos, wat wil zeggen dat soorten van de natte bodems hier goed kunnen groeien. Bij het verlagen van het maaiveld zal de waterstand (periodiek) verder verhogen. Hiermee wordt rekening gehouden bij de soortkeuze voor het bos door soorten te kiezen die ook tegen periodieke of permanente overstroming kunnen, zoals wilg en els.

Voor de aanleg van de compensatiezone dient een oppervlak van 960 m² te worden afgegraven. De huidige hoogteligging van de gekozen compensatiezone is 26,3 + NAP en de hoogteligging van het aangrenzende deel van de compensatiezone is 25,8 + NAP. Er dient derhalve circa 50 cm grond afgegraven te worden wat uitkomt op 960 m² * 50 cm = 480,00 m³.

Figuur 15: Toekomstige situatie waterberging

Literatuur

HISGIS (2022). Kaartviewer Midden-Brabant. <https://hisgis.nl/projecten/noord-brabant/>. Geraadpleegd op 12 september 2022

Bal, D., H.M. Beijer, M. Fellingner, R. Haveman, A.J.F.M. van Opstal en F.J. van Zadelhoff (2001), Handboek Natuurdoeltypen, Expertisecentrum LNV

Schaminée, J.H.J., A.H.F. Stortelder & E.J. Weeda (1996), De Vegetatie van Nederland; Deel 3. Plantengemeenschappen van graslanden, zomen en droge heiden, Opulus Press, Uppsala - Leiden

Schaminée, J.H.J., A.H.F. Stortelder & E.J. Weeda (1999), De Vegetatie van Nederland; Deel 5. Plantengemeenschappen van ruigten, struwelen en bossen, Opulus Press, Uppsala - Leiden

Werf, F. van der (1991), Bosgemeenschappen, Centrum voor Landbouwpublicaties en Landbouwdocumentatie, Wageningen

Websites

<https://www.bij12.nl/onderwerpen/natuur-en-landschap/index-natuur-en-landschap/natuurtypen/>

<https://www.synbiosys.alterra.nl/>

www.verspreidingsatlas.nl